

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

Խ Ա Զ Ի Ն Հ Ա Մ Բ Ա Ն

Մենք չունինք անոր ծէսը, կաթողիկեներու պաշտամունքային այն կարգ՝ զրը կը գործադրեն անոնք եկեղեցւոյ մէջ, խաչելութեամ պատկերաշարքի մը առջեկն թափարական անցք կատարելով աղօթքով, երգով, Ս. Գրոցական ընթերցուածներով ու ծնրադրութեամբ, և զոր աւելի հանդիսաւոր եղանակաւ կը կատարեն անոնք հոս մասնաւանդ, Ս. Քաղաքին մէջ, ու խստաւորներու տողանցութեամբ այն ճամբաներէն՝ ուսկից կ'աւանդուի թէ անցաւ զատապարտուած Փրկիչը, երբ զինւորներ զԱյն դէպի Գողգոթա կ'առաջնորդէին՝ խաչը ուսին՝ չարերու հայունչներուն և զգայուն հոգիներու լացին մէջէն:

Բայց ունինք անոր խորհուրդը. զայն կը պաշտենք՝ ոչ միայն խաչի տօներուն, երբ «Խաչի քո Քրիստոս երգն ի բերամ համերամ ժողովուրդով կ'երկրպագենք խաչին պատկերին և անոն խորհրդանշուած Վիշտը և Քաջութեան մտածումին առջեն. ոչ միայն աւագ շարթուան ընթացքին, երբ Խաչի ձառին արեամբ լուսաւորուած էջերը կը բացուին մեր հաւատքն առջեն, եղերականորդն ախուր և աստուածայնորդն վասմ իրադարձութիններու յաջորդականութեան մը մէջէն, ամ մասնաւորաբար Յարութեան միհ ծօնը կանխող ապաշխարութեան օրերու Քառանորդական շրջանին, որ Մեծ Պահքն է:

Խաչին ճամբան, մեզի համար, պիտի բաէի նոյն իսկ մեր Եկեղեցւոյ ըմբռնումովը, Միհ Պահքն է միայն: Ան է որ, իր պարտագրած մտամփոփումի ժամերովը, կրնայ մարդուն սիրուն ու միտքը տանիլ չմենանող Յոյսին ու ապրեցնող Սիրոյ այն խորհուրդին՝ որ խաչին ճշմարտութիւնն է ինքնին: Ասոր է որ կ'առաջնորդէ ահա զմեզ Եկեղեցին, հանգրուան ահանդրուան, եօթ եօթնեակիներուն ապաշխարութեան ուղիէն:

Ապահսաւորիւն. բայց այս բառը՝ սուզի, հրաժարումի կամ պահեցողութեան հասարակ առումներէն շատ աւելի բարձր. իմաստ մը ունի քրիստոնէական հաւատքին համար: Ու Եկեղեցին ա'յդ բանն է որ կը հասկցնէ մեզի պաշտամունքի այն կարգաւորութեամբը, որուն մէջ աստուածային խօսքը, նուիրական խորհուրդը և սրբազն երգը, այսինքն Ս. Գիրքը, Ծիստարանը և Շարակնոցը իրենց ամենէն հարուստ մասները կը հիւսն, հոգիի կեանքը նորոգելու համար մեր մէջ:

Այդ բառը կը նշանակէ արգարե ինքինքը ի վիճակի զնել անկեղծօրէն քննելու իր ներքինը, կանգ առնելու տեղի ունեցած զրիպումներուն առջեն, տրտմելու և զջալու համար անոնց պատճառած աւերին վրայ, և, առանց ընկնուելու պատահած անկումներու պատճառած սոսկումէն, Աստուծոյ սիրոյ զգացումովը զօրացած, բաղձալ և հաւատալ բարոյական վերականգնումի կարելութեան:

Խորհիլ, զգալ և կամենալ ուրեմն. այսինքն հոգեկան կեանքը շարժման մէջ զնել ամբողջովին. սայթաքած, նուազած և շրարած անձը վերահաստատելու համար և Աստուծոյ պատկերաց իր զիրքին մէջ. ու այս ամէնը՝ հոգեկոր լրջութեան և կրօնական երկիւածութեան այնպիսի մթնոլորտ մը կազմելով իր շուրջը, ուր չկարենայ թափանցել աղխարհի աղգեցութիւնը:

Բայց Եկեղեցին չի բաւականանար լոկ հրաւիրելով զմեզ մտածական և զգացական ապրումներու. անիկա կերպով մը մեզի տուն կուտայ նաև այն կէտերը, որոնք առարկա պէտք է լինին ապաշխարութեան ընթացքին կատարելի անդրադարձութեանց: — Եօթը կիրակիներու աւետարանական պատկերներուն շարքը գասաւորում է պարզապէս այդ թէլադրութիւններուն. խօսուն նկարներ՝ որոնք հաւատացեալին կը բացատրեն թէ, ուսկից կը սկսի, ի՞նչ զարձակէաերէ կ'անցնի, և ո՞ւր վերջապէս կը յանգի խաչին ճամբան:

Հետեւինք վայրկեան մը իրեն. — Ան կը սկսի մարգուն ստեղծումէ՛ն նոյն իսկ. առաջին երջանկութեան այն վիճակին, որուն սահմանած էր Տէրը իր բանաւոր արարածը, օժտելով զայն իմացական և բարոյական ձիրքերու պարզեներով, ու մանաւանդ դերբնականին հասողութեան ձգտումովը:

Լուսաւոր բարձունքը մը սկսած այդ ճամբան սակայն կը մոլորի յանկարծ գէպի մթասուեր վայրէջքներ, երբ մարդ՝ սխալ կիրարկելով իր ազատութեան կարողութիւնը, կը կորսնցնէ Աստուծմէ իրեն չնորուած երջանկութիւնը:

Վիշտի կեանքը. աշխատութեան, տառապանքի և փորձութեանց կեանքն է որ կը բացուի այն ատեն. ինչած հերշտակ մըն է մարգը ցաւոց այդ հովիտին մէջ՝ որ երկինքը կ'երազէ: Միակ կազդոյրը զոր կ'ունենան հօն, իրեն կուգայ իր հոգեկան արժէքին զգացումէն և ա'յն մասնաւութեն մանաւանդ թէ անուն բարութիւնը; աստուածային սէլը, որ գաղտնիքն է տիեզերական կհանքին, չի կընար իր կորուասը ուզել: Այդ ինքնածին գտահութիւնը, բրկութեան յոյշն շողը՝ չարչարանքի ճամբուն վրայ ցաթած, անուն խրախոյի ազդակ մըն է իրեն համար:

Վիշտին զգացումը, զոր մեղքին գիտակցութիւնը միշտ աւելի խորունկցուցած էր իր մէջ, փոխուած է կիմակ չարին գէմ մաքառումի ոգիի մը. Վայոց ձորին յաջորդած է կոռուազաշտը: Զղջումը՝ համբերութեան և քաղցութեան մէջ է որ կը պտղաբերուի. բաւական չէ ամրիլ գործուած սխալին համար. անհրաժեշտ է բարոյական ոյժ հաւաքել՝ չկրկնելու համար անցեալը: Խօկ ասոր համար հարկաւոր է զիսնալ տնտեսել հոգեկան կեանքը. այսինքն ընել որ չխանգարուի հոգեկան կարողութիւններուն ներգաշնակութիւնը իրարու հետ, որ մարմինին և հոգիին իրաւունքները չխառնուին իրարու հետ, միջոցը չմոռցնէ նպաստակը, և հակադարձարար:

Բայց ներքին այդ տնտեսութիւնը, հոգիին ինքն իր մէջ ու ինքն իրեն հետ ներդաշնակութիւնու այդ արարքը մեծ արժէք մը պիտի չներկայացնէր ինքնին, եթէ անիկա մար ինքն իր վրայ փակուած, առանց արտաքնալու: Մարդո կրօնական և ընկերական էակ է իրնէ. այդ պատճառական բարձեւութիւնն է որ տնտեսութեան այդ սկզբունքը իրականանայ նաև իր անձէն գէպի զորս և գէպի գեր՝ առ ընկերն և առ Աստուած յարաբերութեան մէջ: Վէտք է որ ընկերական կեանքը իրականանայ պարտոց և իրաւանց հաւասարակշռուած չափի մը վրայ, արդարութեան զգացումը ամենէն կենդանի ձգուում ընելով իրիշճն. իսկ ինքզինքը Աստուծոյ կամքին ենթարկելուն անոր թափաւորութիւնը իր վրայ հրաւիրելու տեսչը պէտք է լինի մշտական բերումը միրտին:

Երբ հաւատացեալը կը ջանայ և կը յաջողի այսպիսի խոկումներով, այսպիսի ներշնչումներով, այսպիսի յօժարութիւններով և յանձնառութիւններով մշակել իր մէջ ներքին կեանքը, պիտի զգայ ընդհուպ ազգումը իր մէջ հոգեկան զօրութեան մը, որ գալուաստ է իր մէջ աստուածային նշարտութեան, և որուն ի տես՝ կը բերլիրի միայն հոգին, ինչպէս պիտի բերկրէին — եթէ կարենային զգալ ու խորիլ — անտառին ծառերը, տեսնելով՝ գարենանակիզրին՝ թէ կտրիլ ի ձեռին կուգայ իրենց տէրը, յօտելու և մաքրելու համար իրենց գու և վիրաւոր մասերը:

Այսպէս է ահա խաչին ճշմարիկ և գաղափարական ճամբան. ի՞ տաժանքներով, զի կոփիներուն ամենէն գժուարիին է այն՝ զոր մարդ մղել կը պարտաւորուի իր բնութեան այլ ևս մաս զարձած կիրքերուն գէմ. բայց նոյն ատեն նաև երանաւէտ՝ երբ գիտակից սիրով և յօժարութեամբ անձնամատոյց կը լինինք անրու: Կորսուած երջանկութիւնը, զայն կիրագտնելու համար թափուելիք ջանքը, անոր ստացումը պատհնովելու համար ի գործ գրուած հոգեկան տնտեսութիւնը՝ ընկերական առաքիններով և ի խորոց սրտի հաղորդակցութեամբ Աստուծոյ հետ. ահա այդ ճամբուն հանգրուանները, որոնցմէ անցած է միշտ հաւատքի մարդը. ու զայդ մեզի մատնանիշ կ'ընէ գարձեալ ահա Մեծ Պահէքը, իր ծխսական կարգաւորութեան խորհրդաւոր և պատկերալից սարուած քով: